

Само въ училищното дѣло на жителитѣ е дано право да се намѣсватъ и изъ тѣхната срѣда се организира училищенъ съвѣтъ, който ржководи училищното преподаване. Въ градчето на Пулмана квартиритѣ сѫ евтени, въздухътъ по-чистъ, отколкото въ Чикаго, смъртността по-малка (16 на хиляда вмѣсто 19), но затуй пъкъ обитателитѣ му сѫ принудени да се мирятъ съ отнемането на граждансkitѣ имъ права, за които тъй много държи всѣки американецъ. Колкото и да привикватъ пулмановитѣ работници къмъ своя градецъ, все не могатъ да забравятъ, че сѫ лишени отъ правото да обсѫждатъ нуждите на своя градъ и че всѣка смѣла „критика“ може да се завърши съ изгубване мѣстото, кѫщата и родината. Затова и тукъ корень никой не пуша и макаръ въ града да имало въ 1900 година около 14,000 жители, то ни единъ отъ тѣхъ не можелъ да преживѣе тукъ повече отъ две години подъ редъ.

Ж.

